

Kemény, Földi László ezúttal nem finomkodott

2019 augusztus 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Súlyos nemzetbiztonsági kockázat!

Modern kori vallásháború

Újra választ Magyarország, ezúttal helyi vezet?ket, önkormányzatokat. A közvélemény megint – vagy még mindig – politikailag aktív, a diskurzus helyi és országos szinten is zajlik, az emberek otthon és a munkahelyen is err?l beszélnek. B? másfél hónap múlva érkezik el október 13-a, az önkormányzati választás napja, amikor is a voksoláson eld?l, hogy kik lesznek a községi, városi, megyei politikai vezet?k a helyi szavazópolgárok akaratából. Jelölt szinte bárki lehet, ha az illet? 18. életévét betöltött magyar állampolgár és nincs kizáró körülmény a személyét illet?en.

Érdekes, hogy míg a választási rendszerünk a jelöltek személyét illet?en kifejezetten megenged?, aközben a munkaer?piacon egyre szigorodnak az elvárások a munkavállalókkal szemben egy-egy állás, munkahely betöltésénél. A jelentkez?knek (jelölteknek) itt egy adott munkakör megpályázásakor nagyon is komoly feltételeknek kell megfelelniük. Szükséges a végzettség igazolása, de a pozíció betöltéséhez szükséges egyéb készségek, adottságok megléte is. A jelentkez?k kiválasztását (választását), majd a munkába állást a részletes önéletrajz áttanulmányozása és sokszor többkörös személyes interjúk el?zik meg.

A munkáltatók alapossága, ha úgy tetszik, szigora mára független attól, hogy konkrétan mennyire felel?sségteljes a meghirdetett beosztás. Vagyis minden állást ugyanolyan körültekint?en igyekeznek betölteni a hr-esek. Ma már – nagyon helyesen – egy portaszolgálatos biztonsági ?rnek is szakmai vizsgára és erkölcsi bizonyítványra van szüksége ahhoz, hogy felvehesse a szolgálatot.

Párhuzamosan vizsgálva a két kiválasztási rendszert, egyértelm?en jelentkezik egy alapvet? ellentmondás. A választott képvisel?k esetében a vonatkozó törvény csak annyit ír el?, hogy a jelölt nagykorú személy, illetve magyar állampolgár legyen, valamint hogy ne álljon büntet?eljárás alatt. De hol marad a hozzáértés? A szükséges kompetenciák? Az alkalmasság? Egy biztonsági portaszolgálatos ?r felel?sségteljes munkakör, hisz óvja a vállalatot a házi szarkák kártékony kísérleteit?l, amikor ellen?rzi a kilép? dolgozók csomagjait. De mi óv minket, választópolgárokat az alkalmatlan képvisel?kt?l, legyenek azok az unió vagy a magyar parlament, illetve a települések választott testületeinek tagjai?

F?ként megalapozott a felvetés, tudva, hogy olyan személyek?l van szó, akik törvényeket, de legalábbis helyi szabályokat alkotnak, amelyeket a hatályosulásuktól kezdve kötelez? betartani minden ott él?nek. Miért nincs legalább néhány megkötés azzal kapcsolatban, hogy ki lehet polgármester? Miért nem fontos vagy legalább vizsgálatra érdemes szempont egy jelölt esetében, hogy személyiségéb?l adódóan alkalmas-e vezet?nek vagy sem? Megfelel? felkészültséggel, tapasztalattal, problémaérzékenységgel, a többiek iránti empátiával megáldott személyek-e a szabályalkotó képvisel?k? Van-e kizáró ok, bármilyen körülmény, amely kockázatosná teheti megválasztását? Egyszóval valami, bármi egyéb feltétel a meglév?kön túl, hisz az vajmi kevés, hogy az illet? szimpatikus a többségnek vagy a legtöbb embert tudja mozgósítani a maga javára egy választási kampányban.

Külön gondolatsort érdemel azon jelölttípus, amelyet pusztán az a „képeség” tesz választhatóvá, hogy mindenki és mindenek fölött egy adott politikai párt elitjének az érdekeit jeleníti meg; függetlenül attól, hogy egyébként alkalmas-e a közösség vezetésére, képviselésére.

Sajnálatos, hogy a politikai acsarkodás századunk megszokott jelenségévé vált. Nincs mit tenni, mondhatnánk. Nem kívántan, ugyanakkor nem meglep? módon 2019-re, egy korábban rutinszer? önkormányzati választással összefüggésben is megjelent a nemzetbiztonsági kockázat tünetegyüttese.

Történetesen arról van szó, hogy a kampányban érzékelhet? módon jelen van korunk politikai stratégiai ellentéte. Amit úgy lehetne címszavazni, hogy „mi lesz veled Európa?”. Amikor nem egy település szemétkerakójának kérdése kerül el?, hanem úgy általában a zöldmozgalom filozófiája, minden konkrétum nélkül. Amikor a szemben álló felek ideológiákról vitáznak, és elfelejtik szóba hozni a település stratégiai kihívásait, mondjuk a munkahelyteremtés vagy éppen a munkaer?hiány oldaláról közelítve. De a legkockázatosabb mégiscsak az, ha egy leendő polgármesterjelölt kijelenti, hogy szerinte „b?nös a fehér, keresztény férfi típusa”.

Hová is halad egyre depressziósabb és talajt vesztett korunk? Milyen jöv?t vetít elénk az a Földközi-tengeren el?állt helyzet, amikor négy-öt felbérelt – és jól megfizetett – NGO-hajó provokációja képes kormányválságot el?idézni Olaszországban? Ugye, nem gondolhatjuk komolyan, hogy Magyarország kimarad azok célkeresztjéb?l, még egy önkormányzati választás idején is, akik az orbáni koncepciót halálos b?nnek tartják, miközben fennen hirdetik,

hogya a fehér keresztény férfi nem lehet tisztességes polgára országának? A szabadság zászlaját lobogtatva igyekeznek bejuttatni a választott testületekbe minél több ideológiai harcostársukat, hogy azután belülről rombolják szét a helyi közösségek értékeit is.

Egy választás a demokráciák olyan alapértéke, amely lehetőséget ad a polgárok akaratának, érdekeinek és jövőjének kifejezésére. Egy választás nem összecsapás, harc vagy háború. A békés, fejlett, demokratikus társadalmak világának legmagasabb rendfokozata volt – eddig. Amikor ebbe is belelopakodik a mótly és tudatos rombolás, akkor bizony akciózni kell a józan észnek, és el kell venni a szárazon tartott puskaport, ami itt a szavak és a tettek erejét jelenti. A közösségek értéke nem szűk elitek játékszere, és ezek támadása a legmagasabb kockázati besorolású biztonsági – nemzetbiztonsági – kihívás. Ebben nem lehet pardon, mert ha félreértjük a jelenség igazi célját, támogatjuk saját életünk anarchiába taszítását.

A politikai erők által hangoztatott demokratikus értékek megőrzése valóban napi aktualitássá vált. Ideológiai különbségtől függetlenül egységet kell alkotni, és közösen, pártállástól függetlenül meg kell akadályozni, hogy egyes érdekcsoport és csatlósaiik tönkretegyék mindazt, amiben még egyáltalán hinni merünk. Akik nem kaphatók az összefogásra vagy nem értik – nem akarják érteni – e lépés önvédelmi stratégiájának időszerűségét, nevezzük őket nemzetbiztonsági kockázatnak. Ennek kezelésére pedig vannak aktuális törvényeink.

Földi László

A szerző titkosszolgálati szakértő

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájuk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

